

28 Şubat Devletle Millet Arasındaki Mesafeyi Derinleştirdi

KARAR

“28 Şubat Devletle Millet Arasındaki Mesafeyi Derinleştirdi.”

Mehmet Kutlular

28 Şubat süreci için yapılan değerlendirmeler, bu sürecin bir “örtülü müdahale” ve “post-modern darbe” olduğu noktasında birleşmektedir. Öyle ki, “postmodern darbe” tanınması, sürecin askerî kanattaki aktif isimleri tarafından dahi benimsenmiş durumdadır.

Hadisenin ismini böyle koyunca, değerlendirmeyi de öncelikle buna göre yapmak gerekir.

Türkiye’de şimdiye kadar gerçekleşen her müdahale gibi, 28 Şubat da demokrasi ve toplumsal doku üzerinde tahripkâr sonuçlar meydana getirmiştir. Seçmen iradesiyle teşekkül eden Meclis’in itibarı ağır bir yara almış, zaten dağınık ve parçalı olan siyaset iyice güç kaybetmiş, devletin dengeleri bozulmuş, “atanmışlar” bir kez daha “seçilmişler”in üzerine çıkmış ve böyle bir tablo içinde millete rağmen hayata geçirilen birtakım yanlış uygulamalar devletle millet arasındaki mesafeyi daha da derinleştirmiştir.

28 Şubat’la birlikte, halktan kopuk hükümetler işbaşına gelmiş; bu hükümete uygulanan yanlış politikalar Türkiye’yi her alanda ciddi sıkıntı ve huzursuzluklara sürüklemiştir.

Bu süreçte temel hak ve hürriyetlerde ciddi daralmalar yaşanmış; akıl almaz hak ihlalleri cereyan etmiş; bilhassa din, vicdan, fikir ve basın hürriyetlerine ağır baskılar uygulanmış; geniş toplum kesimleri asılsız iddia ve suçlamalarla rencide edilmiştir.

Din eğitimi büyük ölçüde kısıtlanmış; din eğitimi veren kurumlardan İHL’lerin orta kısımları

ile çok sayıda Kur’ân kursu kapatılmış; İHL mezunlarına üniversite yolu alabildiğine daraltılmış; başörtüsü yasası bütün eğitim kurumlarıyla birlikte, sivil alanlara da teşmil edilmeye başlanmış; gönüllü kuruluşlar sindirilmiş; Anadolu sermayesi yıldırlanmıştır.

28 Şubat sürecinden çıkmak için altın bir fırsat olan 18 Nisan seçimleri de maalesef gerektiği gibi değerlendirilememiş ve Türkiye yine aynı atmosferi taşıma misyonu ile kurulan bir başka 28 Şubat hükümetine mahkûm edilmiştir.

Ancak genel manzara bu olmakla birlikte, 28 Şubat sürecinin de bir tıkanma ve gerileme noktasına gelip dayandığı görülmektedir.

Herşeyden önce, 28 Şubat’ın önde gelen aktörlerinin tamamı bugün sahne dışındadır. 28 Şubat sürecinin bahanesi olarak gösterilen siyasi parti kapatılırken, yerine kurulan parti hakkında da kapatma davası açılmış ve bu davâ şu günlerde sonuçlanma aşamasındadır. Ayrıca, parti kadroları arasındaki bölünme işaretleri giderek yoğunlaşmaktadır.

Bu cemahta bunlar olurken, 28 Şubat’a omuz veren kuvvetler ittifakında da dağılıma alâmetleri gözlenmektedir. 28 Şubat’ın asker kanadında yer alan ve halihazırda devrediş kalmış bulunan bazı “sivri” isimlerle, 28 Şubat’ın sıcak günlerinde sıkı bir ittifak yaptıkları medya organları arasında baş gösteren tartışmalar, bunun dikkat çekici örneklerinden sadece biridir.

Öte yandan, 28 Şubat atmosferinin en kuvvetli

şekilde hissedildiği yüksek yargı ve üniversite mahfillerinde sessiz sedasız yaşanan son gelişmeler de, normale dönüş işaretleri vermektedir.

Keza, 28 Şubat'ın son siyasî dayanağı olan mevcut hükümet de yolun sonuna gelip dayandığı izlenimini vermektedir.

Doğayısıyla, 28 Şubat'ın resmî ve siyasî dayanakları çökmektedir. Ancak bu anormal sürece vücut ve hayat veren zihniyet, 28 Şubat'ı fırsat bilerek eline geçirdiği mevziler sür'atle elinden çıkmasına rağmen aynen devam etmekte ve çok partili demokrasiye geçildikten bu tarafa olduğu gibi bugün de fırsat kollamaktadır.

Söz konusu zihniyete bu fırsatı vermemek ise hepimizin görevidir. Bu noktada bize düşen en önemli görevlerden biri, demokrasiye, temel hak ve hürriyetlere şuurulu ve kararlı bir şekilde sahip

çıkarak; güçlü bir demokratikleşme hareketinin toplumsal temelini oluşturmaktır.

İkincisi, din adına siyaset yanlısına tekrar geçit vermemek; siyasetteki dağınıklığı sona erdirecek gerçekçi bir taban ittifakını ve güç birliğini gerçekleştirmektir.

Üçüncüsü, inandığımız doğruları eğip bükmeden, herhangi bir taviz ve tahrife yönelmeden, ama radikal ve tahripkâr metodlara da başvurmadan, meşru zeminde ve müsbet hareket prensibi çerçevesinde, yapıcı bir üslûpla savunma dirayet ve kararlılığını göstermektir.

28 Şubat'ın tümüyle aşılması da, bir daha tekrarlanmaması da, öncelikle bu hususlarda gerekli dersleri çıkarıp gereğince amel etmemize bağlıdır.

Mehmet Kutlular: Yeni Asya Gazetesi
İmtiyaz Sahibi

YENİ ASYA GAZETESİNE 1AY KAPATMA CEZASI

Türkiye'de her darbe dönemi ve "ara rejim"de gazete, dergi, radyo... kapatmak, sansürlemek bir gelenek haline gelmiştir. 28 Şubat süreci de, "postmodern" yöntemlerle aynı yasakçılığı sürdürüyor. Son olarak geçtiğimiz ay Yeni Asya gazetesine 1 ay kapatma cezası verildi. Durumu gazetenin Yazı İşleri Müdürü sayın Mustafa Döküler'le konuştuk:

Umran: Gazetenize 1ay süreyle kapatma cezası verildiğini üzümlere öğrenmiş bulunuyoruz. Bu cezanın verililiş nedeni ve hukukî süreç hakkında okuyucularımızı bilgilendirir misiniz?

M. Döküler: Gazetemize verilen bir ay kapatma cezasının gerekçesi, 7 Ekim 1999 tarihinde yayınlanan bir yazıda "halkın kin ve düşmanlığa tahrik edildiği" iddiası. Halil İ. Akgünler'in imzasını taşıyan "Siyasî deprem kapıda" başlıklı bu yazı hakkında 312'den dava açıldı ve davaya bakan İstanbul 1 No'lu DGM, yazar Akgünler'in bir yıl sekiz ay hapsine, Yazı İşleri Müdürü olarak benim 1 milyar 310 milyon lira ağır para cezasına mahkûmiyetime ve gazetemizin bir ay kapatılmasına karar verdi. Biz bu karara karşı Yargıtay'a ön itirazımızı yaptık. DGM gerekçeli kararını yazıp tebliğ ettikten sonra ayrıntılı temyiz dilekçemizi sunacak ve kararın bozulmasını talep edeceğiz. Bu süreçte gazetemizin yayını aksamadan devam edecek. Ümit ediyoruz ki, söz konusu karar temyiz aşamasında bozulur ve hak yerini bulur.

Bu kararın, gazetemiz İmtiyaz Sahibi Mehmet Kutlular hakkında verilen mahkûmiyetle bir ilgisi var mı, bilmiyoruz. Ancak her iki olayda ortak noktanın, deprem için yapılan "İlahî ikaz" yorumu olması ve söz konusu mahkûmiyetlerin sonuç itibarıyla Yeni Asya'yı hedef alması elbette ki dikkat çekici.

Umran: Avrupa Birliği standartlarından Kopenhag Kriterlerinden ve düşünce özgürlüğünden çokça söz edilen bir dönemde, özelden Yeni Asya gazetesine genelde basına ve medyaya yönelik baskıları ve yasakçı uygulamaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

M. Döküler: AB standartları ve Kopenhag kriterleri, temel hak ve özgürlüklere dayalı bir hukuk ve demokrasi düzeninin tesisini öngörüyor. Türkiye'de ise, demokrasi gelişirse kendi statülerinin sarsılacağını düşündükleri için buna karşı çıkan güçler var. Bu yüzden, AB'nin 1999 sonunda yapılan Helsinki zirvesinde Türkiye'nin AB adayı olarak kabul ve ilân edilmesi ile başlayan süreç, Türkiye'deki demokratikleşme mücadelesini şiddetlendirdi. Hak ihlallerinin yoğunlaşması, bu yönüyle, söz konusu mücadelenin kızıştığını gösteren bir tezahür. Mücadelenin demokrasi lehine sonuçlanması ise, halkın pasif ve seyirci konumundan çıkıp, özgürlüklerden yana tavır koymasına bağlı.

Umran: Umran Dergisi adına, gazetenize ve okuyucularınıza geçmiş olsun diyor, "düşüncelere pranga vurulamayacağı" bir kez daha hatırlatıyor ve yasakçı zihniyeti kınıyoruz.